

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/81/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220201799
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7220201799.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Jany Dudíkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXX/XXX, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6, o zaplatenie 2.220,68 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 24Csp/36/2020-262 zo dňa 1. júla 2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. I. a III.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.137,34 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 26.7.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57 %.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol na základe žaloby doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.2.2020, ktorou žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.723,85 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 26.7.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spol. Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným bola dňa 8.8.2016 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.500,00 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 69,83 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.189,80 eur. Do dňa podania žaloby žalovaný vrátil 279,32 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca lisom zo dňa 26.5.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Zároveň žalobca upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Preto žalobca dňa 19.7.2017 úver zosplatiť, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 20.7.2017. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný zaplatiť spolu 3.003,17 eur, ktorá suma tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu, z ktorej žalovaný uhradil 279,32 eur. Preto žalobca si

touto žalobou uplatnil nárok na zaplatenie rozdielu vo výške 2.723,52 eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania.

3. Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 24Csp/36/2020-138 zo dňa 16.11.2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.220,68 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 26.7.2017 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64%. Proti I. a III. výroku rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením sp.zn. 3CoCsp/8/2021 zo dňa 29.12.2021 zrušil I. a III. výrok rozsudku a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, čo sa týka posudzovania vznesenej námietky premlčania v znení potreby kumulatívneho naplnenia všetkých zákonných predpokladov v zmysle § 53 ods. 9 OZ s odkazom na § 565 OZ, ako aj § 122 ods. 1 OZ, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé posudzovanie lehoty 15 dní na plynutie upozornenia spotrebiteľa na uplatnenie práva zosplatiť splatnú pohľadávku v celom rozsahu, čím je rozhodnutie v tomto smere nepreskúmateľné. Následne odkazoval odvolací súd na ust. § 103 OZ a jeho právne posúdenie veci v kontexte splnenia podmienok uvedených v ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ a nanovo rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a vznesenej námietke premlčania.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, t.j. k 8.8.2016, § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ, § 103 OZ, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu 8.8.2016, ako aj § 7 ods. 1, 2 s tým, že žalovaný rovnako namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu v tomto smere, keďže ide o živý úver a nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

5. Súd prvej inštancie vychádzajúc z intencií odvolacieho súdu uvedených v zrušujúcom uznesení, ktoré odkazovalo na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach v tom znení, že „premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu“ dospel k záveru, že posledná splátka, ktorú žalovaný zaplatil bola splátka splatná dňa 20.12.2016 s tým, že nasledujúce splátky už žalovaný nezaplatil. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok upomienkou zo dňa 3.3.2017 a upomienkou zo dňa 1.4.2017 vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 209,49 eur (3 splátky splatné 20.1.2017, 20.2.2017 a 20.3.2017) do 5.6.2017 s tým, že ak do 5.6.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2017, bude oprávnený úver zosplatiť, pričom upomienku žalovaný prevzal dňa 7.4.2017. Upomienkou zo dňa 26.5.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 349,15 eur do 5.7.2017 s tým, že ak do uvedeného dátumu nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnený úver zosplatiť, upomienku prevzala manželka žalovaného dňa 1.6.2017. K zaplateniu zo strany žalovaného ale nedošlo, tak právny predchodca žalobcu k 19.7.2017 úver zosplatiť, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 20.7.2017. Súd v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v bode 3. tohto rozsudku a vyššie uvedeným stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.3.2017, na ktorej zaplatenie ho právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 1.4.2017 doručeným žalovanému dňa 7.4.2017 a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia úveru, úver bol zosplatený dňa 19.7.2017. Z toho vyplýva, že právny predchodca žalobcu postupoval podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, keď žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní (upozornil 7.4.2017 a úver zosplatiť dňa 19.7.2017, t.j. od upozornenia do zosplatenia uplynulo viac ako 15 dní) a zároveň úver zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.3.2017 (t.j. od 20.3.2017 do 19.7.2017 uplynuli 3 mesiace). Zároveň postupoval aj podľa ust. § 565 OZ a právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (t.j. splátky splatnej 20.3.2017) použil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky t.j. do 20.7.2017 (od splátky splatnej 20.6.2017 teda 20.3.2017 + 3 mesiace). Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd v časti zosplateného dlhu (t.j. všetky splátky splatné od 20.3.2017) považoval za nedôvodnú, lebo 3-ročná premlčacia doba začala plynúť podľa ust. § 103 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ 3 mesiace po splatnosti splátky splatnej dňa 20.3.2017, teda od 21.6.2017 a uplynula dňa 21.6.2020, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 28.2.2020, pred uplynutím premlčacej doby. Splátky, ktoré žalovaný nezaplatil a stali sa splatnými pred 20.3.2017, teda splátky splatné dňa 20.1.2017 a 20.2.2017, sa premlčali každá samostatne podľa ust. § 101 OZ - dňa 20.1.2020 a 20.2.2020. Preto súd žalovaným vznesenú námietku premlčania v časti

týchto splátok považoval za dôvodnú. Súd v rozsudku zo dňa 16.11.2020 ustálil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že RPMN je v zmluve uvedené nesprávne. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.500,- eur a žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 69,83 eur, vrátane úrokov. Ak je úver bezúročný a bez poplatkov, výška splátky je 41,67 eur (2.500 : 60) a 2 splátky (splatené 20.1.2017 a 20.2.2017) sú vo výške 83,34 eur (2 x 41,67). Z poskytnutého úveru 2.500,- eur žalovaný vrátil 279,32 eur a 2 splátky vo výške 83,34 eur sú premlčané, preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie rozdielu vo výške 2.137,34 eur (2.500 mínus 279,32 mínus 83,34) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Podľa žalovaného, z čl. 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu absolútne neskúmal bonitu žalovaného, keďže je uvedený čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 852,00 eur, avšak mesačné finančné náklady aj iné mesačné výdavky sú uvedené vo výške 0 eur, v dôsledku čoho nebolo možné úver zosplatiť. Fakticky bol postúpený tzv. živý úver, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 a teda nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a preto žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. Súd prvej inštancie v tomto smere poukazoval na ust. § 7 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ nie je povinný zisťovať finančné náklady a výdavky dlžníka - spotrebiteľa a spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ak je na zmluve uvedený údaj o príjmoch, poskytnutý žalovaným, správny, nie je dôvod pochybovať o tom, že aj údaj o výdavkoch bol poskytnutý žalovaným a je správny a preto súd mal za to, že žalovaný, ohľadom tohto tvrdenia, neunesol dôkazné bremeno.

7. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že sa žalovaný dostal do omeškania najneskôr od 20.7.2017, keďže predčasná splatnosť pôžičky bola vyhlásená k 19.7.2017, pričom žalobca žiadal zákonné úroky z omeškania od 26.7.2017. Preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania, ktoré v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania boli vo výške 5% ročne od 26.7.2017 do zaplatenia.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie 2.723,85 eur a úspešný bol v časti 2.137,34 eur, t.j. v 78,5%, súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57% (78,5 - 21,5) proti žalovanému.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný vo výrokoch pod č. I. a III., pričom uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy. Žalobca predložil súdu prehľad splátok a úhrad, z ktorého je nepochybné, že žalovaný ako prvý nezaplatil splátku splatnú 20.2.2017. Pôvodný veriteľ celý dlh zosplatil listom zo dňa 20.7.2017 pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 2/2017 a to predžalobnou upomienkou zo dňa 1.4.2020, t.j. k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou 20.2.2017 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného a 3-ročná premlčacia doba tak uplynula 21.2.2020 a keďže v prejednávanej veci si žalobca svoje právo na zaplatenie sumy 2.723,85 eur s príslušenstvom voči žalovanému uplatnil na súde dňa 26.2.2020, došlo tak zjavne po uplynutí premlčacej lehoty, čím je námietka premlčania v celom rozsahu dôvodná. Podľa súdu prvej inštancie sa ale žalovaný dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.3.2017, na zaplatenie ktorej ho právny predchodca žalobca vyzval listom zo dňa 1.4.2017 a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia úveru, úver bol zosplatený dňa 19.7.2017, keďže žalobca úver zosplatil po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.3.2017, t.j. od 20.3.2017 do 19.7.2017 uplynuli tri mesiace, s čím sa ale žalovaný nestotožnil, nakoľko ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.7.2017 neuviedol konkrétnu splátku úveru, pre nezaplatenie ktorej zosplätňuje úver, čo ale už učinil v oznámení na predžalobnú upomienku a preto sa tak stalo pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci február 2017, teda išlo o splátku splatnú dňa 20.2.2017, odkedy je potrebné počítať 3-ročnú premlčaciu dobu podľa § 103 druhá veta OZ a jej koniec pripadol na deň 21.2.2020. Rovnako žalobca nepreukázal splnenie si povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže pri uzatváraní úverovej zmluvy sa zameril len na zistenie pomerov žalovaného a jeho schopnosť splácať úver komplexne neskúmal, keďže v čl. II. zmluvy o spotrebiteľskom

úvere len uviedol čistý mesačný príjem žalovaného 852,00 eur a v časti mesačné finančné náklady (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) je uvedené 0 eur, a taktiež v časti – iné mesačné výdavky (napr. Sipo, náklady na bývanie, telefón) je uvedené 0 eur. V tomto kontexte odkazoval na znenie ust. § 7 ods. 1, 2, ale aj na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., dávajúc v tomto kontexte aj do pozornosti nález Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019, ako aj ďalšie citované rozhodnutia, preto postup žalobcu bol formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Z dôvodu porušenia tohto ustanovenia nebolo možné platne predčasne zosplatiť úver postupom podľa § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ a rovnako nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zákonným spôsobom, čím v spore nie je daná aktívna legitímácia žalobcu. V čase postúpenia pohľadávky žalobcovi úver ešte nebol splatný, nakoľko jeho predčasné zosplatenie je neplatné a vychádzajúc zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere posledná splátka bola 20.8.2021. Pre nedostatok vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore mala byť žaloba zamietnutá. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100% a to postupom v zmysle § 388 CSP.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu za vecne správne, keďže sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Uplatnený nárok nie je premlčaný a to ani sčasti s odkazom na ust. § 101 OZ, § 103 OZ, ktorý priamo odkazuje na ust. § 565 OZ a taktiež § 53 ods. 9 OZ, pričom takýto postup vyplýva z viacerých rozhodnutí všeobecných súdov v kontexte citovaných rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.5.2021 sp.zn. 17CoCsp/14/2021, ako aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9CoCsp/31/2021 zo dňa 28.10.2021. Apeloval na to, že žalovaný bol dňa 26.5.2017 formou predžalobnej upomienky vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 3/2017 s tým, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a nakoľko zo strany žalovaného k úhrade omeškanej splátky neprišlo, veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.3.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej zaslané dňa 20.7.2017 a žaloba bola na súd prvej inštancie doručená dňa 28.2.2020.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.10.2023 o 10,40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 21.9.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného sú nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

16. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo navrhnuté a ani potrebné, pričom súd správne vo veci zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a nasl. CSP s tým, že dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver s tým, že nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv a ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP).

17. Odvolací súd sa s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom jeho rozsahu a len na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré pramení aj zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, čo sa týka predčasného zosplatnenia dlhu uvádza, že z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok upomienkou zo dňa 3.3.2017, ktorej doručenie žalovanému nebolo preukázané, pričom upomienkou zo dňa 1.4.2017 už vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 209,49 eur (3 splátky splatné 20.1.2017, 20.2.2017 a 20.3.2017) do 5.6.2017 s tým, že ak do 5.6.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2017, bude oprávnený úver zosplatiť, túto upomienku žalovaný prevzal dňa 7.4.2017. Upomienkou zo dňa 26.5.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 349,15 eur do 5.7.2017 s tým, že ak do uvedeného dátumu nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnený úver zosplatiť, upomienku prevzala manželka žalovaného dňa 1.6.2017. K zaplateniu zo strany žalovaného nedošlo, tak právny predchodca žalobcu k 19.7.2017 úver zosplatiť, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 20.7.2017. Súd prvej inštancie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v bode 3. tohto rozsudku a vyššie uvedeným stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.3.2017, na ktorej zaplatenie ho právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 1.4.2017 doručeným žalovanému dňa 7.4.2017 a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia úveru, úver bol zosplatený dňa 19.7.2017. Z toho vyplýva, že právny predchodca žalobcu postupoval podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, keď žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní (upozornil 7.4.2017 a úver zosplatiť dňa 19.7.2017, t.j. od upozornenia do zosplatenia uplynulo viac ako 15 dní) a zároveň úver zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.3.2017 (t.j. od 20.3.2017 do 19.7.2017 uplynuli 3 mesiace). Zároveň postupoval aj podľa ust. § 565 OZ a právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (t.j. splátky splatnej 20.3.2017) použil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky t.j. do 20.7.2017 (od splátky splatnej 20.6.2017 teda 20.3.2017 + 3 mesiace). Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd v časti zosplateného dlhu (t.j. všetky splátky splatné od 20.3.2017) považoval správne za nedôvodnú, lebo 3-ročná premlčacia doba začala plynúť podľa ust. § 103 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ 3 mesiace po splatnosti splátky splatnej dňa 20.3.2017, teda od 21.6.2017 a uplynula dňa 21.6.2020, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 28.2.2020, pred uplynutím premlčacej doby. Splátky, ktoré žalovaný nezaplatil a stali sa splatnými pred 20.3.2017, teda splátky splatné dňa 20.1.2017 a 20.2.2017, sa premlčali každá samostatne podľa ust. § 101 OZ - dňa 20.1.2020 a 20.2.2020. Preto súd prvej inštancie žalovaným vznesenú námietku premlčania v časti týchto splátok vecne správne považoval za dôvodnú.

18. Súd prvej inštancie v rozsudku zo dňa 16.11.2020 ustálil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. z dôvodu, že RPNM je v zmluve uvedené nesprávne a keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.500,- eur a žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 69,83 eur, vrátane úrokov, ak je úver bezúročný a bez poplatkov, výška splátky je 41,67 eur (2.500 : 60) a 2 splátky (splatné 20.1.2017 a 20.2.2017) sú vo výške 83,34 eur (2 x 41,67). Z poskytnutého úveru 2.500,- eur žalovaný vrátil 279,32 eur a 2 splátky vo výške 83,34 eur sú premlčané, preto súd prvej inštancie správne žalovaného zaviazal

na zaplataenie rozdielu vo výške 2.137,34 eur (2.500 mínus 279,32 mínus 83,34) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. V tomto smere odvolací súd apeluje na správne právne posúdenie sporu, keďže podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Citované zákonné ust. § 103 OZ rieši začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zročnosti celého dlhu (§ 565 OZ) tak, že začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky - teda až týmto dňom môže veriteľ uplatniť právo, ináč povedaná týmto dňom mu vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu.

23. Podľa § 103 OZ však nemôže začať plynúť premlčacia doba (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vyvolávajúcej zročnosť celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 OZ. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ, môže dodávateľ uplatniť právo a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba.

24. V tomto kontexte odvolací súd apeluje na to, že je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo s tým, že opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 OZ, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

25. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplataenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatiť úver (dlh), po splnení zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 9 OZ, pričom premlčacia doba v spotrebiteľských veciach pri predčasne zosplatenom dlhu (§ 565 OZ) začína plynúť až po splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ t.j. až po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (viď Zápisnicu z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach zo dňa 22.10.2020).

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je preto odvolací súd toho názoru, že ust. § 103 veta druhá OZ, v kontexte s cit. ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ je nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 OZ tým, že vyzve dlžníka na zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (pričom v danom prípade podľa cit. § 53 ods. 9 OZ, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého nezaplataeného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplataenej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá OZ, ktorý výslovne uvádza: ... ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh ..., jednak by bol nelogický, keďže § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods. 9 OZ pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky.

27. Ust. cit. § 103 veta druhá OZ je potom potrebné vykladať tak, že veriteľ môže do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, čím dlžník stratí výhodu splátok (za splnenia zákonných podmienok). Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premlčovať samostatne od ich zročnosti. Keď dlžník opäť nesplní niektorú zo splátok, avšak veriteľ „stratu lehôt“ neuplatní, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Strata lehôt teda nenastáva priamo zo zákona.

28. Čo sa týka skúmania bonity spotrebiteľa pred poskytnutím spotrebiteľského úveru, odvolací súd dodáva.

29. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. S odkazom na hore uvedenú citáciu zákonného ustanovenia a konštatovanie žalovaného, že právny predchodca žalobcu absolútne neskúmal bonitu žalovaného, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený len čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 852,00 eur bez uvedenia mesačných finančných nákladov a výdavkov, ktoré sú uvedené len vo výške 0 eur, čím nebolo možné pristúpiť k zosplateniu úveru a preto žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, odvolací súd sa rovnako stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno o tom, že by žalobca svoju povinnosť s odkazom na hore citované zákonné ustanovenie nesplnil, keďže nie je dôvod pochybovať o údajoch poskytnutých samotným žalovaným, z ktorých vychádzal a to aj so zreteľom na výšku poskytnutého plnenia. Rovnako z dôvodu splnenia zákonného postupu v zmysle § 565 OZ s odkazom na § 53 ods. 9 OZ nie je možné konštatovať, že došlo k postúpeniu živého úveru a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

31. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil z dôvodu vecnej správnosti napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. I. a III. a to s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže súd prvej inštancie konal v intenciách odvolacieho súdu, ktoré pramienia zo zjednocujúceho stanoviska Krajského súdu v Košiciach, čo sa týka predčasného splnenia zákonných podmienok pre predčasné zosplatenie úveru, ktoré pramienia už v tom čase z ustálených rozhodnutí súdov.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal proti plne neúspešnému žalovanému v odvolacom konaní 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške uplatnených nárokov na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie presným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).